

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Devletlerarası ilişkilerde rejim değişikliği Türkiye'de milli eğitim rejimini değiştirmek gibi işlemez.

Eyüp Can meselenin abartılmaması gerektiğini güzel anlattı. Türkiye Suriye'ye saldırmayacak, hatta Suriye topraklarında tampon bölge adımı dahi atmaz. Bu zaten Esad'ı kurtaran bir adım olur. Nedenleri karışık ama basitçe anlatalım.

Öncelikle Suriye'de bütün ülke birbirine girmiş değil. Buradan bakınca sanki Esad tüm Suriye toplumunu topun ucuna yerleştirmiş gibi bir hava var. Oysa muhaliflerin etkinlikleri kısmi. Suriye'nin büyük bir kısmında olaylar durulmuş durumda.

Bunu en kolay mülteci sayısına bakarak anlayabilirsiniz. Lübnan gelmeyin diyor, 10.000 mülteci geliyor. Türkiye "Gelin sizi koruyalım, destekleyelim" diyor, yalnızca 22.000 kişi... 23 milyonluk bir ülkeden bahsediyoruz. Mülteci sayısı mütevazı. Diktatöründen kaçan yüz binler yok ortada. Bu konuyu en güzel Semih İdiz işledi.

Ayrıca Cengiz Aktar gösterdi. Mültecileri gerçekten korumaksa amaç, sınırın dibine Menemen testisi gibi kamp dizmezsiniz. Bir taş atımlık mesafeye sığınmacıları yerleştirirseniz orada çıkacak nümayiş fırsat verirsiniz. En küçük nümayişi de sınır ihlali olarak addederseniz inandırıcılığınızı yitirirsiniz. Suriye'nin 10 Nisan'da istediği son şey Türkiye sınırını ihlal etmektir. Zira böyle bir ihlal, esas Türkiye'nin elini güçlendirir. Suriye tarafının ısrarla kamptan ateş edildi demesi bundandır.

Esad'a muhalefet gayet meşru ama her muhalefet de tamamen meşru değil. Düpedüz şariatçı Suriye İhwan'ı, toplumun büyük bir kesimi tarafından ciddi bir şüpheyle karşılanıyor. Suriye'nin % 40'ı Nusayri, Hıristiyan, Kürt ve Dürzidir. Kalan % 60 Sünni kesimin üçte biri de Sünni burjuvaziye, orta sınıfı temsil eder. Suriye'de sokaklarda mücadele ettiği halde silahlanan direnişe tenezzül etmediği için evlerine dönen ciddi bir insan grubu var. Dış müdahaleye kesinlikle karşılar.

Türkiye'nin tavrını eleştiriyorlar. Komşu komşunun rejimini değiştirmeye çalışmamalı diyorlar. Türkiye'nin tavrı Suudi Arabistan'ın tavrı gibi İhvancılık olarak algılanıyor.

Önemlisi, Rusya ve ABD konu hakkında anlaşta. Kasım 2012'ye kadar, yani ABD başkanlık seçimine kadar Obama Ortadoğu'da sulh istiyor. Petrol fiyatlarını zıplatacak maceralardan kaçınmak dış politikalarındaki asli amaç. Nedeni belli: Petrol fiyatları orta sınıfı vuruyor.

Bundan bağımsız olarak Rusya net. Tavrı hiç değişmedi. Esad diktatörü onun için biçilmiş kaftan.

Tartus Limanı, hani öğretirlerdi ya, sıcak denizler için tek sığınak. Bunu yitirmemek için elinden geleni yapacak. Libya konusunda NATO golü yediğini düşünen Rusya'nın Suriye'de ne kadar sert olacağını tahmin etmemek için müneccim olmaya gerek yok.

İran, Irak, Suriye, Lübnan hattı

Otadoğu'yu doğudan batıya bölen bir pakt. Bu yatay hattı dikey kesen bir Türkiye, Katar, Suudi

Arabistan paktı var. İlkini Rusya ve Çin, ikincisini ABD ve Avrupa Birliği destekliyor. Bu, dünyada

kırılması en zor hattır. Lübnan'ı nötralize etmek için dahi neler yapıldı bir anımsayın. Rejim

değişikliğinden bahsetmiyoruz, dış politikada revizyondan bahsediyoruz. Annan Planı'nın pek

şansının olmadığını herkes biliyor. Plan, muhalefetin geri çekilip sakinleşeceği, Esad'ın da üstlerine

götmeden gücünü merkezde yeniden tesis edeceği bir düzenek olarak tasarlandı. İki taraf da planı

kabul etti. Dünya biraz nefes aldı derken bizim basından savaş çıkırtkanlıkları...

Türkiye, Müslüman Kardeşler'i net olarak destekleyerek Suriye'de rejim değişikliği için adım attı.

Suriye de bunu tehdit olarak görüyor. Artık resmen rejimin düşmanıyız. İran'a yakın gibi duruyoruz.

Ama İran yönetimi ikiye bölünmüşken bu nasıl olacak, belli değil. Zaten ambargoya mahcup da

olsak katıldık. Radar üssünün İran net bir şekilde kendisini tehdit eden İsrail için kurulduğunu

söylüyor. Rusya, radar üssünü kendisine tehdit olarak algılıyor, İsrail o kadar önemli değil diyor. Bu arada İsrail İran'a saldırmak için zaman kolluyor. Bu arada bizim hem İran hem de İsrail'le aramız limoni.

Suriye konusunda uluslararası toplum geri adım atarken biz ortada kalıyoruz. Daha bir sene önce "Kardeşim" dediğimiz Esad'ın ismini değiştirerek durumu kurtarmaya çalışsak da esas istediğimiz rejimini değiştirmek...

Ama unutmamalı. Devletlerarası ilişkilerde rejim değişikliği Türkiye'de milli eğitim rejimini değiştirmek gibi işlemez.

Benim korkum iç siyasette kullanılan prensiplerin dış siyasete de sirayet etmesi. İşte bu gelişme ister tampon ister müdahale adıyla yapılsın, iki siyaseti de kör kuyularda merdivensiz bırakır... "Durum böyleyse niye fırtına koparıyoruz?" diye soruyor olabilirsiniz. Bana sormayın.